

Моделі управління взаємодією стейкхолдерів із будівельними корпоративними підприємствами

Мамонов К.А., к. е. н., доц., Харківський національний університет міського господарства

Сучасні умови господарювання, важливість стейкхолдерів при забезпеченні функціонування підприємств дозволили запропонувати для розвитку будівельних корпоративних підприємств стейкхолдерну стратегію вартісно-орієнтованого управління капіталом бренду. В цьому контексті важливого значення набуває характеристика моделей управління щодо взаємодії стейкхолдерів із будівельними корпоративними підприємствами.

В існуючих наукових дослідження виділяються наступні стейкхолдерні моделі:

➤ Модель Мітчела, Агла і Вуда спрямована на ідентифікацію стейкхолдерів, визначення їх впливу на підприємство, значимості на основі предметних, якісних і кількісних характеристик. У рамках представленої моделі характеризується вплив зацікавлених осіб на управління підприємств, їх владні повноваження, законність дій, терміновість вимог.

Відповідно до представлених характеристик визначаються групи стейкхолдерів. Перевагами моделі Мітчела, Агла і Вуда є оцінка значущості й впливу груп стейкхолдерів відповідно визначених характеристик, що дозволяє приймати управлінські рішення, враховуючи інтереси кожного із зацікавлених осіб, що взаємодіють із підприємствами. Проте, в рамках представленої моделі можуть бути не враховані інтереси стейкхолдерів відповідно представлених характеристик, які на момент дослідження не взаємодіють із компаніями, внаслідок чого не визначаються можливі трансформації у внутрішньому й зовнішньому середовищі в майбутньому.

➤ Балансова модель ресурсних відносин характеризується визначенням зацікавлених осіб на основі взаємовідносин, пов'язаних із формуванням, розподілом, використанням ресурсів для забезпечення зростання результативності й ефективності діяльності стейкхолдерів. У результаті використання балансової моделі управління стейкхолдерами визначається стан та виявляються особливості взаємовідносин щодо розподілу та використання ресурсів у взаємовідносинах між стейкхолдерами. Крім того, в рамках представленої моделі будується відповідний баланс формування й використання ресурсів на основі якого виникає можливість прийняття управлінських рішень щодо ресурсного забезпечення взаємовідносин між зацікавленими особами. Проте, балансова модель не вирішує проблему оцінки відповідного ресурсу з позиції різних стейкхолдерів, що вносить різноаспектність при прийнятті управлінських рішень.

➤ Сітьова модель дозволяє побудувати взаємовідносини між зацікавленими особами у вигляді мереж, визначених на основі аналізу взаємодії між стейкхолдерами. У рамках представленої моделі визначаються показники щільності й центральності взаємовідносин зацікавлених осіб на основі

характеристик їх доступності й важливості. Сітьова модель дозволяє візуально оцінити стан й особливості взаємозв'язків між стейкхолдерами й побудувати цілісну систему управління цими взаємозв'язками, що створює підґрунтя щодо прийняття управлінських рішень. Проте, в рамках представленої моделі необхідно врахувати максимальну кількість зв'язків, що ускладнює можливості її побудови. Крім того, в сітьову модель виключаються посередники, що в сучасних умовах господарювання є складним процесом, оскільки ці суб'єкти господарювання займають значне місце при забезпеченні взаємодії між стейкхолдерами.

Отже, у результаті дослідження встановлено, що моделі управління взаємодією із стейкхолдерами мають як переваги, так і недоліки. Тому, для забезпечення управління взаємовідносинами між зацікавленими особами необхідно використовувати комбіновану модель, яка враховує характеристики, особливості й інструментарій, що відносяться до моделей Мітчела, Агла і Вуда, балансової й сітьової моделей.